

Απάντηση στην επιστολή ενός «φιλόπατρη» Αγιορείτη καλόγερου

Επιστολή Αγιορείτου Γέροντος - Τι πληρώνουν οι Αγιορείται οι φιλοπάτριδες και φιλογενείς

Επειδή το πλείστον του Ελληνικού λαού, μηδέ των αξιοτίμων βουλευτών και υπουργών εξαιρουμένων, έχει άγνοια της φιλοπατρίας και φιλογενείας των Αγιορειτών, πρέπει να γνωρίζουν ότι οι Αγιορείται Πατέρες, ότε ετέθη υπό των μεγάλων Δυνάμεων το θέμα της εντάξεως του Αγίου Όρους μετά την απελευθέρωσιν από τον Τουρκικόν ζυγόν, το που θα ανήκη, σύσσωμοι υπέγραψαν την επιθυμίαν των και την θέλησίν των, να ενσωματωθή εις το τότε Ελληνικόν Βασίλειον, την στιγμήν που σκοτειναί δυνάμεις, παντοιοτρόπως ενεργούσαι ηγωνίζοντο υπέρ της διεθνοποιήσεώς του.

Δι' όλον αυτόν τον αγώνα υπέρ της εντάξεως εις τον Ελλαδικόν κορμόν τί έπραξεν το τότε κράτος; Το ανεγνώρισεν; Τι έκαμεν τότε; Αυξήθηκεν με μιαν επιπλέον χερσόνησον που αποτελούσεν το μήλον της έριδος, φάρον φωτεινόν μουσείο ζων της πάλαι ποτέ Αγίας Ανατολικής Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας, θησαυροφυλάκειον των οσίων και ιερών της πίστεως και της ρωμιοσύνης.

Μήπως τώρα αυτά ελησμονήθησαν; Μήπως έπρεπε αυτά να διδαχθούν; Μήπως αυτά έπρεπε να τα γνωρίζη ο λαός κάτι που ποτέ δεν έγινε; Φοβούμαι ότι με την υπάρχουσαν άγνοιαν βαδίζομεν προς εκεί. Ότε τότε δεν ηδυνήθησαν να το πραγματοποιήσουν τώρα προφασιζόμενοι προφάσεις εν αμαρτίαις και με εξιλαστήριον θύμα τον Καθηγούμενον Αρχιμανδρίτην Γέροντα Εφραίμ, και

στηριζόμενοι εις αβασίμους και αστηρίκτους και αδίκους κατηγορίας προσπαθούν παντοιοτρόπως και ποικιλοτρόπως να γενή αυτό που τότε δεν εκατορθώθη. Μη γένοιτο.

Εις τα τραγικά, αναληθή και αδίκως διαδραματισθέντα, κατά του Αγιωνύμου Όρους, εν τω προσώπω του Βατοπαιδινού Καθηγουμένου Γέροντος Εφραίμ, όστις υπομένη πάσαν θλίψιν και στεναχώριαν δια την Βασιλείαν των Ουρανών, επίκαιρος είναι ο λόγος του Υμνογραφου κατά την Μεγάλην Πέμπτην. «Λαός μου τι εποίησα σοι και τι μοι ανταπέδωκας; Αντί του μάνα, χολήν, αντί του ύδατος, όξος, αντί του αγαπάν με, Κελλίω προσεδήσατε».

Ενθυμηθήτε και σεις προσφυγικό στοιχείο, πρόσφυγες της δευτέρας και τρίτης γενιάς της Βορείου Ελλάδος, ότι διαμένετε εις εκτάσεις γης που εδωρήθησαν υπό των Ιερών Μονών του Αγίου Όρους. Μάθετε ότι εδώθησαν εις τους προγόνους σας, εξ όλης της καρδιάς χωρίς δυσανασχέτησιν από τους Αγιορείτας, ΟΤΕ αυτοί ευρέθησαν εις την Ελλάδα «διωκόμενοι, υστερούμενοι, κακουχούμενοι».

Αναλογισθήτε, όσοι αξιοποιήσατε την δωρηθείσαν περιουσίαν, εις τους προγόνους σας, ότι σεις ευρέθητε εις την ευεργετικότεραν θέσιν, εξ όλων των προσφύγων, γενόμενοι κάτοχοι, «φιλέτων», αποδειχθέντες καλοί διαχειρισταί και οικονόμοι των δωρηθέντων.

Τι θα είχατε εάν αυτά δεν εδίδοντο; Η φιλογένεια των Αγιορειτών δεν επέτρεπεν και άλλην ταλαιπωρίαν των προσφύγων Ρωμιών αδελφών των και, δια τούτο έπραξαν ως έπρεπεν. Γνωρίσατε δε ότι έναντι αυτών των χιλιάδων εκτάσεων το Άγιον Όρος έλαβεν ψιχία και όμως τα αξιοποίησεν. Δόξα τω Θεώ.

Έχοντες λοιπόν κατά νουν τα ανωτέρω μέγιστα ευεργετήματα, δηλαδή, την μετ επιμονής ζητηθείσαν ένταξιν του Αγιωνύμου Όρους εις την φιλτάτην ημών

πατρίδα, αφ ενός και, αφ ετέρου, την προς τους δυστυχείς πρόσφυγας, του 1922-24 παραχώρησιν της Μοναστηριακής περιουσίας, παύσατε Έλληνες τον πόλεμον κατά του Αγίου Όρους και των αυτού και κατ' επέκτασιν κατά της Εκκλησίας διότι ο φθόνος και η αχαριστία που βασιλεύουν εις την ταλαίπωρον χώραν μας και υποφέρει τα πάνδεινα τώρα και, τις οίδεν ακόμη, θα τιμωρηθούν ποικιλοτρόπως, διότι Δίκαιος Κύριος και, δικαιοσύνας ηγάπησεν, ευθύτητας οίδεν το πρόσωπον Αυτού. «Μη καταφέρεσθε κατα του Αγίου Όρους αλλά να είσθε υπερήφανοι που ευρίσκεται εις την Ελλάδα και αποτελεί φάρον και σχολείον δι όλους. Κλείσετε τα αυτιά σας και εις τους δημοσιογραφίσκους οι οποίοι, «ως κόρακες, κρα, ερεύγονται κατά τους αρχαίους, αλλ' ακούσατε τους έγκριτους αυτών, οι οποίοι και γνώσται είναι των πραγμάτων και των θεμάτων και δίκαιοι εις τας κρίσεις των και αντικειμενικοί. Δεν πωλούν την ιδιότητά των εις τους τυχόντας έναντι μεγάλης προβολής των.

Κυβερνήται και κυβερνώμενοι, διαφυλάξατε το Άγιον Όρος ως κόρην οφθαλμού καθώς και αυτό διαφυλάξεν και διατηρήσεν επί αιώνας την εθνικοθρησκευτικήν μας κληρονομίαν και την παρέδωσαν όπως έπρεπεν μέχρις των ημερών μας. Μη γένητε συμμετοχοι εις το έγκλημα της διώξεως και του διεθνισμού. Η ιστορία έχει γράψει πολλούς Εφιάλτας μη συγκαταριθμηθήτε και σεις με αυτούς. Το Άγιον Όρος ανήκη εις την Ελλάδα. Το Άγιον Όρος φυλλάτει την Ελλάδα.

Σπυρίδων Μοναχός Μικραγιαννανίτης

Καθώς είναι προφανές, ότι η επιστολή αυτή έχει ως κύριο σκοπό την στήριξη του «σεμνού» και «ταπεινού», «ακτήμονα» καλόγερου-επιχειρηματία Εφραίμ κι επειδή τα μπουρδολογήματα περί «φιλανθρώπου και οικτίρμονος» Εκκλησίας, σε σχέση με το προσφυγικό ζήτημα, έχουν απαντηθεί εδώ, θα εστιάσουμε στις δύο πρώτες παραγράφους, καθώς δημιουργούν εντυπώσεις, που σηκώνουν συζήτηση ...

Γράφει λοιπόν ο καλόγερος: «...ότε ετέθη υπό των μεγάλων Δυνάμεων το θέμα της εντάξεως του Αγίου Όρους μετά την απελευθέρωσιν από τον Τουρκικόν ζυγόν, το που θα ανήκη...».

Ερώτηση: Σε ποιούς ετέθη το θέμα εντάξεως; Στους...καλόγερους; Δηλαδή, είχαν

λόγο οι καλόγεροι, όταν την χερσόνησο της Χαλκιδικής, την κατέκτησε με το σπαθί και το αίμα του ο ελληνικός στρατός; Αλλά, ας υποθέσουμε πως ο λόγος τους περνούσε. Πού αλλού δηλαδή θα μπορούσαν ενταχθούν οι καλόγεροι, οι οποίοι σκίζουν τα ράσα τους (ενίοτε και το καλσόν τους), διακηρύσσοντας την «ελληνικότητά» τους και την «φιλοπατρία» τους; Μήπως υπονοούν ότι είχαν την επιλογή της...ανεξαρτησίας; Κούνια που τους κούναγε...

Γράφει στην ίδια πρόταση, ο ιταμός καλόγερος: «...μετά την απελευθέρωσιν από τον Τουρκικόν ζυγόν...».

Μπα; Τουρκικός «ζυγός»; Από πότε; Από τότε που τα ρασοφόρα θρασίμια προσέφεραν οικειοθελώς την υποταγή τους και διακήρυσσαν σε κάθε τόνο, ότι ήταν «θέλημα Θεού η Πόλη να τουρκέψει» και προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να κρατήσουν τον ραγιά σε «ησυχία» για να μην διαταράξει την γαλήνη του σουλτάνου; Ή από τότε που οι προδοσίες τους κατά την Επανάσταση (βλέπε περίπτωση Παπά) και τα κωλογλυψίματα του Χίτλερ, απεδείκνυαν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την «φιλοπατρία» αυτών των χαμαιλέοντων;

Συνεχίζει αμέσως μετά: «...σύσσωμοι υπέγραψαν την επιθυμίαν των και την θέλησίν των, να ενσωματωθῆ εις το τότε Ελληνικόν Βασίλειον...».

Όχι και...σύσσωμοι ψευταράκο παπά. Οι Ρώσοι μοναχοί του Αγίου Όρους δεν υπέγραψαν την «θέλησίν» σας. Γιατί όμως;

Για να δούμε τη συνέχεια: «...την στιγμήν που σκοτειναί δυνάμεις, παντοιοτρόπως ενεργούσαι ηγωνίζοντο υπέρ της διεθνοποιήσεώς του».

Ποιές είναι άραγες οι «σκοτεινές δυνάμεις», που μάλλον από «σεμνότητα» δεν κατονομάζει ο «φιλογενής» καλόγερος; Μήπως είναι η εξής μία; Οι «φίλοι» μας οι Ρώσοι; Το «ξανθό γένος» που θα μας δώσει αυτά που «πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δικά μας θα' ναι»; Ντρέπεται να πει ότι οι Ρώσοι, προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να κάνουν το Άγιο Όρος διεθνές προτεκτοράτο και μέσω του αυξανόμενου εκσλαβισμού των μονών, την κατάλληλη στιγμή να θέσουν θέμα αυτοδιάθεσης, με σκοπό να μετατραπεί η χερσόνησος της Χαλκιδικής, σε σημείο εξόδου των στη Μεσόγειο; Σε συνάρτηση πάντα, βέβαια, με τη Μεγάλη Βουλγαρία, η οποία ήταν δημιούργημα αποκλειστικά των Ρώσων και σε βάρος των υπόλοιπων βαλκανικών κρατών. Το αστείο είναι, πως όλα αυτά τα γνωστά, αναγράφονται σε άρθρο της ίδιας ιστοσελίδας που αναρτήθηκε η επιστολή.

Το ψήφισμα λοιπόν που υπέγραψαν οι καλόγεροι, άλλα κίνητρα είχε: Τον φόβο της σταδιακής έξωσής τους από το Άγιο Όρος από τους Σλάβους. Χέστηκαν για το που θα ανήκαν. Αρκεί να διατηρούσαν το αυτοδιοίκητο, τα βυζαντινά και οθωμανικά τους προνόμια* και την ασυδοσία που είχαν ανέκαθεν. Οι συνειδητοποιημένοι καλόγεροι, δεν έχουν ούτε πατρίδα ούτε έθνος. Ούτε ιερό, ούτε όσιο.

[* **Απόσπασμα από το ψήφισμα:** «Κηρύττει αναλλοιώτους τας θεμελιώδεις βάσεις του εν ισχύι αυτοδιοικήτου Μοναστηριακού Πολιτεύματος του Αγίου Όρους υπό την πνευματικήν δικαιοδοσίαν του Οικουμενικού Πατριάρχου, κατά τας μέχρι τούδε υφισταμένας σχέσεις, τας διαγραφόμενας εν τοις Γενικοίς Κανονισμοίς του Αγίου Όρους Άθω, παν δε τέως υφιστάμενον δικαίωμα νόμιμον της οθωμανικής Αυτοκρατορίας επί του Αγίου Όρους αναγνωρίζει μεταβιβασθέν εις το Ελληνικόν Βασίλειον». Ολόκληρο, εδώ]

«Δι' όλον αυτόν τον αγώνα υπέρ της εντάξεως εις τον Ελλαδικόν κορμόν τί έπραξεν το τότε κράτος; Το ανεγνώρισεν; Τι έκαμεν τότε;», αναρωτιέται ο «φιλόπατρης» ρασοφόρος. Η απάντηση είναι, ότι, δυστυχώς, εξακολουθεί να σας ανέχεται κι όχι μόνο αυτό, αλλά και να σας επιδοτεί κι από πάνω...

Και ας το πάρει απόφαση κάποια στιγμή ο αναίσχυντος παπάς, πως δεν ζει στην «πάλαι ποτέ Αγία Ανατολική Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, θησαυροφυλάκειον των οσίων και ιερών της πίστεως και της ρωμιοσύνης». Ζει στο ελληνικό κράτος, για το οποίο χύθηκε πολύ αίμα. Αν επιθυμεί διακαώς «ρωμιοσύνη», ας πάει στη «Νέα Ρώμη» να πάρει την τουρκική υπηκοότητα και να χορτάσει όση ρωμιοσύνη θέλει. Άι σιχτίρ επιτέλους.